

Samenvatting preek Capelle-Schollevaar, 21 november 2004, 9.15 uur (Zondag van de voleinding)

Lezingen: Deuteronomium 34 (centrale tekst) en Openbaring 21: 1-5a

1. Wij hebben geen recht op het beloofde land...

- * Een briljante jonge Amerikaanse theoloog, Jim Elliot, werd zending in Ecuador. Hij werd er vermoord, 28 jaar oud, door enkele Indianen van de Auca-stam. Hij was zo trouw, en had nog zo'n grootse toekomst. Waarom mocht hij zijn werk niet afmaken?
- * Mozes is weliswaar 120 jaar, maar ook hij mag zijn werk niet afmaken: hij mag niet met Israël het beloofde land intrekken. De reden? Niet dat hij oud is, of moe, of dat God hem leed wil besparen. De reden is, dat hij samen met Aäron heeft gezondigd (zie Numeri 20: 2-13 en Deuteronomium 32: 51). Het volk had toen geen water. God gaf Mozes bevel tegen een rots te praten, maar hij zei tegen het volk: 'Wij zullen jullie water geven!' en sloeg met zijn staf tegen de rots. Er kwam wel water, maar hij maakte een grote fout. Hij plaatste zichzelf in het middelpunt, en niet de HERE. Dat is altijd het patroon van de zonde: dat wij zelf op de troon zitten in plaats van God.
- * Zélf Mozes, die zo betrouwbaar met God omgaat, is niet zonder zonde. Hij heeft geen recht op het beloofde land, en hij accepteert dit. Gehoorzaam gaat hij de berg Nebo op om te sterven.
- * Ook wij moeten dit leren accepteren: wij hebben geen recht op leven, laat staan op het eeuwige leven. Wij zijn zondige mensen, die de hemel nooit kunnen verdienen.

2. ... maar zijn er wel welkom! God heeft een handvol hoop voor ons!

- a. *Mozes krijgt voor zijn dood een prachtige blik over het beloofde land.* Van noord tot zuid, van oost tot west. Hier ligt de toekomst van Israël. Hij heeft jarenlang hier naartoe gewerkt. Mozes ziet zo de zin van zijn leven en werk.
Ook al leven we hopelijk nog lang, God geeft ons in Openbaring 21 ook een blik op het beloofde land, Immanuëls land (Immanuël: God met ons). Wij hebben er geen recht op om er binnen te mogen, maar Jezus (Hebreeuws: Jehoshua, Jozua!) heeft de weg gebaad, dwars door de dood heen, dwars door de doodsrivier heen. Als we in Hem geloven, mogen we achter Hem aan, dat beloofde land binnen. Dan sterven we met Christus en mogen we ook met Hem opstaan. Ook Mozes is in dit beloofde land welkom! Want Jezus' dood en opstanding hebben een rijkweidte die de wereldgeschiedenis omspannt. Zitten wij nog steeds zelf op de troon? Of geven we God echt de eerste plaats? Als dat zo is, mogen we mee, de Jordaan door, naar het beloofde land!
- b. *God is erbij, als Mozes sterft.* Mozes gaat betrouwbaar met God om. God laat hem het beloofde land zien, dan sterft Mozes en God begraaft hem, als een goede Vriend. Zo mogen veel mensen ervan getuigen, vlak voor hun dood, dat ze God als heel dichtbij ervaren, soms engelen zien, of anderen. Onder meer August Toplady (1740-1778), de auteur van 'Vaste rots van mijn behoud', zag kort voor zijn dood wonderlijke dingen.
- c. *Het volk rouwt, want Mozes is geliefd.* Ook al ben je als mens feilbaar en behept met zonde, toch wil God door je heen werken. Door Zijn genade mag er veel groeien aan liefde. Daarom mag er ook gehuild worden bij een afscheid, er is ruimte voor rouw en verdriet.
- d. *Gods werk gaat door.* Jozua heeft de geest van wijsheid gekregen, want Mozes heeft hem de handen opgelegd. Het is prachtig dat God zo verderbouwt, en ieder als een steentje gebruikt in het grote gebouw van Zijn tempel.
- e. *Mozes wordt niet vergeten.* Het boek Deuteronomium eindigt met de herinnering aan Mozes. God Zelf is een weg met hem gegaan. De overledenen die stierven in geloof roepen ons niet terug naar het verleden, maar roepen ons vooruit naar Gods toekomst, als Jezus terugkeert.
- * Jim Elliot werd vermoord, maar zijn vrouw ging bij de Auca-indianen wonen. En er kwam er veel tot geloof! Zelf heeft hij hiervan gedroomd, maar het niet meer gezien. Toch ging God door! Zo mogen we onderweg zijn naar de komst van Jezus. Dan worden alle visioenen en vergezichten verre overtroffen!

Om (samen?) over na te denken:

1. 'Wij hebben geen recht op het beloofde land, op het eeuwige leven.' Wat vindt u van die uitspraak?
2. Als u een Liedboek thuis heeft, leest u dan nog eens Gezang 290. Wat spreekt u aan?
3. Wat vindt u het meest bemoedigend in Deuteronomium 34?

Reageren? Bel of mail: René van Loon, 010-442 6280, c.m.van.loon@freeler.nl